Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

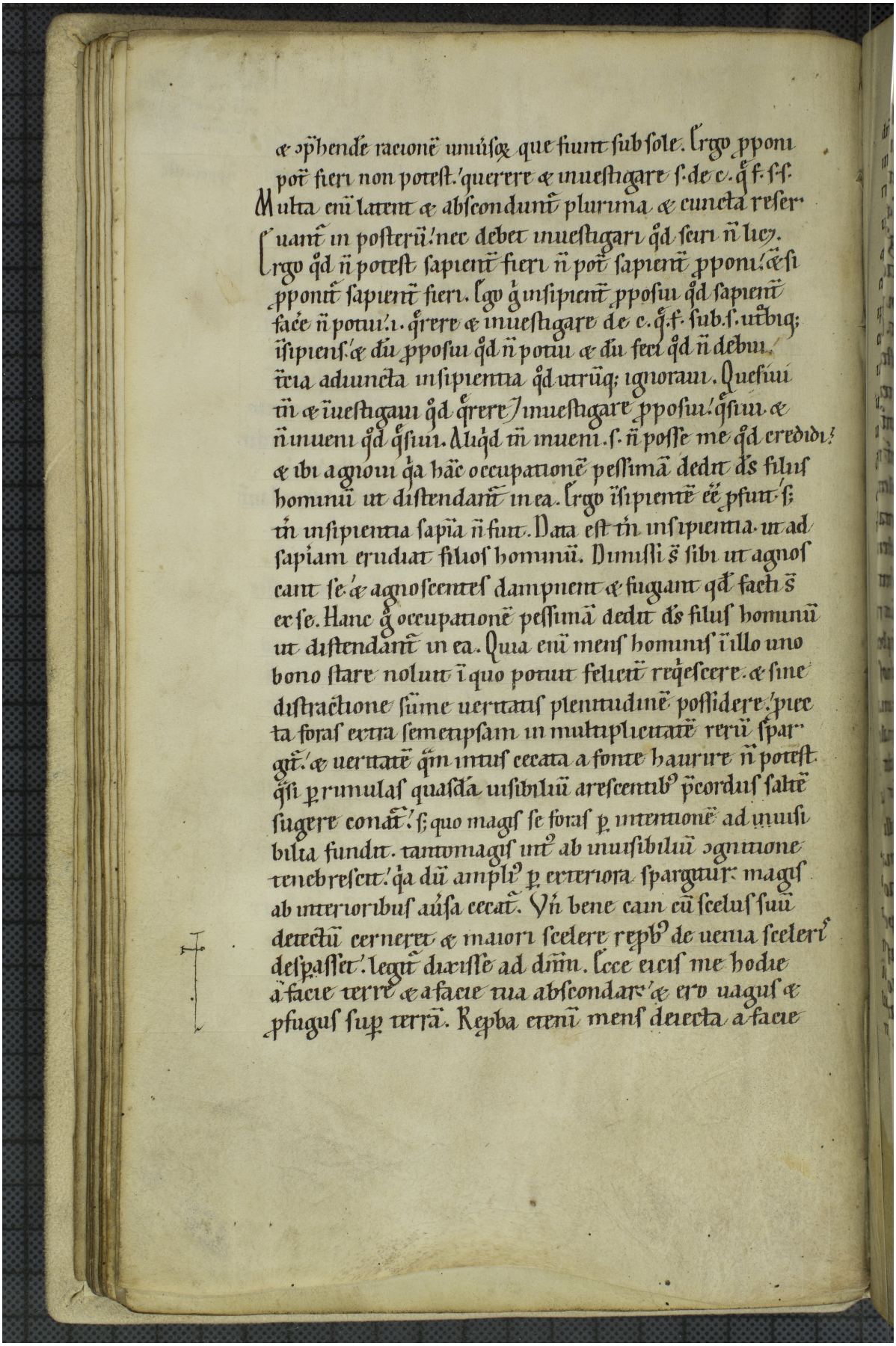

& ꝓpbende racione unusq; que fiunt sub sole. Ergo pponi
poꝰ fieri non potest. querere & inuestigare s. de c. q̃ f. s.
Multa enim latent & abscondunt plurima & cuncta reser-
uant in posterum. nec debet inuestigari qd scire ñ licet.
Ergo qd ñ potest sapient fieri ñ poꝰ sapient pponi. & si
pponit sapient fieri. Ego g̃ insipient pposui qd sapient
facere ñ potui. i. q̃rere & inuestigare de c. q̃. f. sub. s. utrbiq;
isipiens. & dū pposui qd ñ potui & dū feci qd ñ debui.
tria adunecta insipientia qd utrūq; ignorauī. Quesiui
tm & inuestigaui qd q̃rere / inuestigare pposui. q̃siui. &
ñ inueni qd q̃siui. Aliqd tm inueni. s. ñ posse me qd credidi.
& ibi agnoui qa hac occupatione pessima dedit ds filis
hominū ut distendant in ea. Ergo isipiente ee pfuit. s;
tm insipientia sapia ñ fuit. Data est tm insipientia. ut ad
sapiam erudiat filios hominū. Dimisi s sibi ut agnos
cant se. & agnoscentes dampnent & fugiant qd facti s
ex se. Hanc g̃ occupatione pessima dedit ds filis hominū
ut distendant in ea. Quia enim mens hominis i illo uno
bono stare nolunt i quo potuit feliciter requescere. & sine
distractione sume ueritatis plenitudine possidere. pie
ta foras extra semetipsam in multiplicitate rerū spar-
git. & ueritate q̃m intus cecata a fonte haurire ñ potest
q̃si p rimulas quasdā uisibiliū arescentū pcordis satie
sugere conat. s; quo magis se foras p intentione ad uisi
bilia fundit. tanto magis int ab inuisibiliū ꝓgnitione
tenebrescit. qa dū amplius p exteriora spargitur: magis
ab interioribus aūsa cecat. Vñ bene cain cū scelus suū
detectū cerneret & maiori scelere repb de uenia scelerī
despasset. legit diuisse ad dnm. Ecce eicis me hodie
a facie terre & a facie tua abscondar. & ero uagus &
pfugus sup terram. Repba etenim mens detecta a facie